

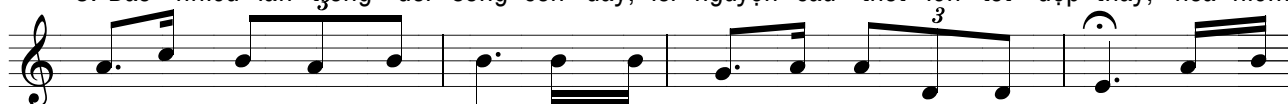
DỤ NGÔN HAI NGƯỜI CON

(Mt 21, 28-32)

Quý Bái

1. Chúa phán cùng các thượng tế kinh sư. Về chuyện này, các ông nghĩ làm sao? Một người
2. Có những người trong cuộc sống hôm nay, ngày lại ngày dần thân sống vị tha, dù khổ
3. Bao nhiêu lần tọng đời sống con đây, lời nguyện cầu thốt lên tốt đẹp thay, hòa niềm

kia có hai người con trai; ông sai họ mau đi làm vườn nho. Người thứ
đau vẫn trung thành nêu gương, vẫn kiên cường hy sinh vì tình thương. Người đạo
vui tấu vang lời xin vâng, sẽ thi hành các giới luật của Cha. Vậy mà

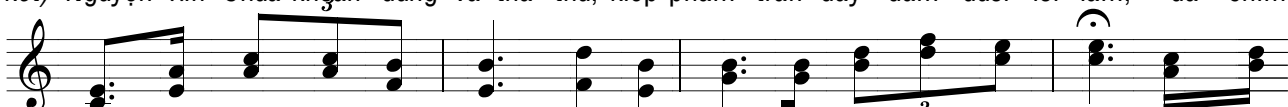
nhất lúc đầu đã từ chối, nhưng sau đó lại hối hận đi làm. Người thứ
đức, kẻ quyền chức học thức, lại tự mãn về danh vị của mình, chẳng khiếm
khi đi vào môi trường sống, lại chỉ muốn chiều theo riêng ý mình. Thật đáng

hai đã mau mắn thưa vâng, ấy vậy mà nó lại chẳng chịu đi.
nhường lo sám hối canh tân. Biết bao giờ Nước Trời mời họ vô?
cay cho những tiếng vâng sông! đã xem thường giới luật của tình thương.

ĐK. Hỏi rằng ai trong hai người con đó, đã thật tình làm theo ³ ý cha mình? Không phải
(Để kết) Nguyện xin Chúa khoan dung và tha thứ, kiếp phạm trần đầy đấm đuổi lỗi lầm, đã chìm

là người đáp tiếng vâng sông; nhưng là người thực thi ý cha luôn. Và Chúa
sâu trong bóng tối u mê, nay trở về thực tâm muốn canh tân. Nguyện xin

nói: Ta bảo thật các người: phường thu thuế và cánh gải lỗi tội, nhờ tín
Chúa nhân từ và xót thương, hằng soi sáng và dẫn lối đưa đường, diu con

mến và chân thành sám hối, sẽ được vào Nước Trời trước các người.
bước về phương trời tươi mới, sống trong Ngai say hạnh phúc Nước Trời.